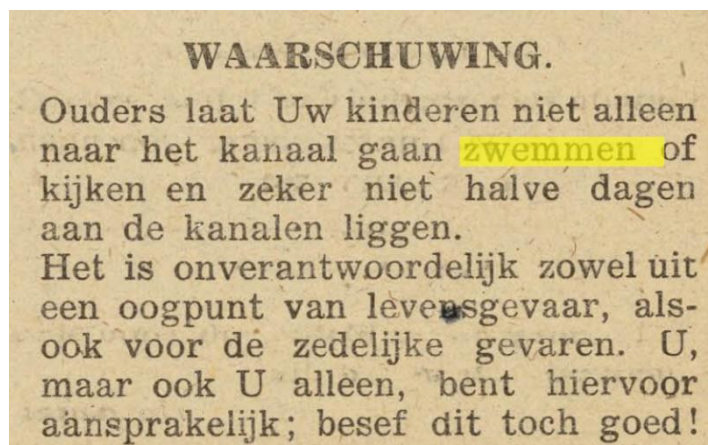

Zwemmen in het kanaal - De 'Beringse Riviera' (77)

Nou zeg. Gekker moet het niet worden. Hoe kom je erop? De 'Riviera'? Nee, zwemmen in het kanaal is duidelijk. Maar om zo te overdrijven.... druk als in zuidelijke landen zal het er vroeger toch niet geweest zijn? Of misschien wel. In gesprekken met Beringse mensen over vroeger zwemmen in ons 'beroemde' kanaal (gegraven door Napoleon...) komen mooie en stoere verhalen naar voren. En op bepaalde tijden was het er inderdaad vreselijk druk.

Herinneringen komen naar boven aan hete zomerse periodes uit die jaren en met smacht zocht met name de jeugd naar verkoeling. We spreken dan over de jaren vijftig-zestig van de twintigste eeuw. Een zwembad had Helden nog niet en zwemmen in openbaar water was niet altijd geoorloofd i.v.m. de zedelijke normen. De huizen waren in die jaren nog lang niet allemaal voorzien van waterleiding en douches ontbraken er ook. Daarom ging menigeen naar het kanaal om zich in die zomerse dagen te wassen. Dus toch.....

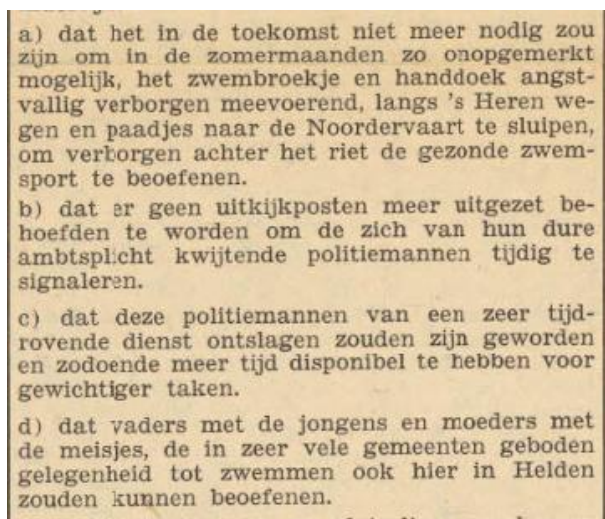
Hoezo was zwemmen in openbaar water verboden? Nou, dat werd zelfs bekend gemaakt in het weekblad Midden-Limburg. De veldwachters dienden er toezicht op te houden en de ene politieman was heel wat strenger dan de andere.

Bericht Midden-Limburg juli 1946

Zo verscheen in het weekblad Midden-Limburg reeds in 1946 het bovenstaande bericht; inhoudende een waarschuwing voor de ouders.

Blijkbaar was het op hete zomerse dagen niet mogelijk om het zwemmen in openbaar water helemaal tegen te gaan. Zo werd het soms oogluikend toegestaan en dan weer verboden. De politiek besepte dat er eventueel een zwembad in de gemeente diende te worden gebouwd. Zoals altijd was besluitvorming aan de trage kant.

Midden-Limburg 5 augustus 1954

Een lezer schreef daarom bijgaand artikel. Hij ergerde zich aan het feit, dat er hierover sindsdien niets meer vernomen was.

In sommige andere gemeenten was die mogelijkheid er wel. Bekend was het zwemmen in het 'Avertje' in het kanaal bij Meijel. En

Nu 't weer zomert en de realisatie van 't zwembad nog wel enkele jaren op zich laat wachten, suggereerde de heer Van Horen langs de Noordervaart enkele kleedlokaaltjes te plaatsen waar „badgasten” terecht kunnen. De voorz. zag hier tegen geen bezwaar, maar wees er nogmaals op dat Rijkswaterstaat slechts zeer node medewerking verleent doch 't **zwemmen** in 't kanaal misschien ooglukkig zal toestaan.

een opmerkelijk bericht volgde op 7 mei 1960: raadslid van Horen opperde het idee om langs de Noordervaart enkele kleedhokjes te plaatsen. Op zich geen gek idee, maar zoals te lezen valt, schoof de ene overheid de verantwoordelijkheid door naar een andere.

Terug naar verhalen, die personen uit Beringe hebben verteld. Een kleine selectie van de ontelbare gebeurtenissen, die menigeen heeft meegemaakt.

- ➔ *“Onze pap had langs het kanaal een veld met augurken en aardbeien. Die moesten geplukt worden; ook op hete dagen. Op onze vraag of we tijdens de pauze een duik in het kanaal mochten nemen, kregen we van pap geen toestemming. Gaandeweg mochten andere plukkers, ook dames, het wel en toen kon hij moeilijk weigeren. Toen we later zelf gingen ‘zwemmen’, hadden we nog geen badpak. Stiekem haalden we uit de wasmand een onderbroek. Als die al bij de was gedaan was, zat de groene zeep er soms al aan. Nou ja, zwemmen? Ploeteren in het ondiepe water. Dat kon het beste bij de wisselkom aan de kant. Omkleden? Dat gebeurde thuis reeds of in de bosjes aan de overkant van de weg. Bedeesd stond je achter een boom en geritsel klonk achter je. ‘Wie is daar?’, maar vriendinnen letten dan op elkaar.”*
- ➔ *“Het zwemwater in het kanaal was niet van al te beste kwaliteit. Er waren in die tijd rioleringen, die loosden op het kanaal en ook afvalwater van de bedrijven langs de oever kwam in de Noordervaart. Geen wonder, dat je af en toe een rat zag zwemmen. Er was in die jaren nog volop scheepvaart en hun oliespoor dreef op het water. Gevaar was er zeker. Om een voorbeeld te geven; een keer onder een schip doorgezwoomen. Weer aan de andere kant boven komend zat mijn haar vol olie. Niet geweten hoe ik het eruit moest krijgen. Thuis met boter van alles geprobeerd.”*

- ➔ *“De jongens haalden stoere fratsen uit. ‘Wie kan er over de bodem naar de andere kant van de wisselkom lopen?’ Maar we kregen de schrik te pakken en hielden de adem in; zou hij nog wel boven komen? Het duurde zo lang! Gelukkig..., daar was hij, een heel eind van ons af. Ook hielden we de veldwachter in de gaten. En slim waren we. Eentje stond op de uitkijk en waarschuwde van verre. Vlug pakten we onze kleren en terwijl we die met een hand boven ons hoofd hielden, ploeterden we naar de overkant. De veldwachter had het nakijken.”*
- ➔ *“Toch herkende de veldwachter een van de zwemsters en aangezien zij 18 jaar was, kreeg zij een boete. Dat kon ook gebeuren.”*
- ➔ *“In de vakantie tijdens die hete zomerse periode namen we een tentje mee. Aan de overkant in de bossen zetten we dat op. Leuk hoor; picknicken en we bleven er ook overnachten. Hadden we de volgende dag volop plaats om te zwemmen. Spannend was het zeker, want ik weet nog dat we met blote voeten over het wegdek liepen. Gloeiend heet asfalt; Het was alsof onze voeten aan de teer bleven plakken. Bij de Neduco lag een groot betonnen blok. We klommen er op en doken dan het water in. De moedigsten klommen via een lijn op het dek van een schip, dat langzaam voorbijvoer. Maar niet elke schipper was daarvan gediend en de jongens zetten het op een lopen naar de achterkant. Daar doken ze weer het water in. Achteraf gezien best gevaarlijk, gezien de golfslag en de schroef van het schip ”*
- ➔ *“Een keer is het voorgekomen dat de politie de kleren van twee zwemmers meenam. Zij hebben de hele weg terug naar huis in zwembroek moeten afleggen. ”*
- ➔ *“Personeel van het bedrijf aan het kanaal dook tijdens de pauze vaak even het kanaal in. Konden zij fris weer aan het werk.”*
- ➔ *“Pas naar het voortgezet onderwijs. Onze gymnastiekleraar vertelde, dat we in een van zijn lessen zouden mogen zwemmen in het Berings kanaal. Gezien de hitteperiode, die er toen heerste. Nogal gedurfd, want menige leerling had geen zwemdiploma. En natuurlijk mochten sommigen niet het water in van hun ouders. Dus zittend en liggend de tijd op het talud verdrijven en jaloers naar de echte durfals kijken. Na het afdrogen en omkleden op de fiets naar school in Panningen. Veel meer is me daar niet van bijgebleven.”*

➔ *“Tijdens het augurken plukken gooiden we vanaf het veld de dikste vruchten (we noemden ze ‘zaadbommen’) zo ver mogelijk richting kanaal. Als hij in het water terecht kwam, hoorde je een zware plons. Was er dan geen verkeer op de weg? Natuurlijk wel, maar toen was het veel rustiger dan tegenwoordig. Nu is het een weg met o.a. veel internationaal vrachtverkeer. Uitkijken geblazen.”*

Zo zou je nog een hele tijd door kunnen gaan met het optekenen van vaak sterke verhalen uit die jaren. Vertel ze door aan jullie kinderen/ kleinkinderen. Wat zullen zij grote ogen opzetten. Gelukkig hebben we nog een foto uit de jaren zestig Daarop te zien hoe druk

het bij tijd en wijle kon zijn. . Vandaar de titel: ***‘De Beringse Riviera’***.

Uiteindelijk heeft Helden zijn eigen zwembad gekregen; bij de camping in de Heldense Bossen. De officiële opening van het zwembad Heldense Bossen vond plaats op 26-04-1969. Velen hebben daar met plezier in de vakanties uren doorgebracht.

Zwembad “Heldense Bossen

Info: Vertellers en lener van foto – Moennik – Van “Bieringen tot Beringe – Midden-Limburg

